

Finland.

(Af „Fänrik Ståls Sägner“.)

Nr. 10.

F. Pacius.

Andante maestoso.

Sopran.

1. Vårt land, vårt land, vårt fo - ster - land, ljud
 2. Vi ä - ska vå - ra ström-mars brus och
 3. Här strid-des vå - ra fä - ders strid med

All.

Tenor.

Bas.

högt, o dy - ra ord! Ej lyfts en höjd mot him-lens rand, ej
 vå - ra bęc-kars språng, den mör - ke sko - gens dy - stra sus, vår
 tan - ke, svärd och plog, här, här i klar som mu - len tid med

mf *dim.*

mf *dim.*

mf *dim.*

mf *dim.*

sänks en dal, ej sköljs en strand, mer älskad än vår bygd i
 stjerne-natt, vårt som marljus, alt, alt, hvad här som syn, som
 lyc-ka hård, med lyc-ka blid, det Fin-ska fol-kets hjer-ta

mer
 alt,
 det

nord, än vå-ra fä-ders jord.
 sång, vårt hjer-ta rört en gång.
 slog, här bars, hvad det för-drog.

älskad än vår bygd, än vå-ra fä-ders jord.
 alt, hvad här som syn vårt hjer-ta rört en gång.
 Fin-ska hjer-ta slog, här bars, hvad det för-drog.

(J. L. Runeberg.)